

A Magyar Köztársaság nevében!

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2008. évi február hó 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í t é l e t e t :

A különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2006. július 18. napján kihirdetett 5.B.248/2005/50. számú ítéletét **megváltoztatja**, a vádlott terhére különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntetteként értékelt cselekményt 3 rb folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntettének minősíti (ebből 1 rb a Btk. 317.§ (6) bekezdés a) pont, 2 rb a Btk. 317.§ (5) bekezdés a) pont).

Ezért és a terhére megállapított további bűncselekményért az első fokon alkalmazott fő- és mellékbüntetést tekinti kiszabottnak.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2006. július 18. napján kihirdetett 5.B.248/2005/50. számú ítéletével bűnösnek mondta ki vádlottat 1 rb különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás, valamint 1 rb nagyobb értékre elkövetett sikkasztás büntetében, ezért - halmazati büntetésül - 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Felmentette vádlottat az ellene 1 rb sikkasztás vétsége miatt emelt vád alól. Emellett rendelkezett a **II.számú magánfél.** magánfél polgári jogi igényéről, és fenntartotta a büntetőeljárás folyamán a vádlott egyes vagyontárgyaira elrendelt zár alá vételt. Kötelezte a vádlottat az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést részbeni felmentés illetve enyhítés végett, indokolás nélkül.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.239/2005/7-I. számú átiratában kifejtette, hogy a vádlott és védője által bejelentett fellebbezéseket alaptalannak tartja. A megyei bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárást törvényesnek találta és véleménye szerint a megszerzett bizonyítékok értékelése is megfelelő volt. Eleget tett a bíróság az indokolási

kötelezettségének, továbbá helyesen következett a vádlott büntetőjogi felelősségére, helytálló a cselekmények büntetőjogi minősítése is. Pontosítani javasolta azonban az ítélet indokolását annyiban, hogy rábízott pénz elköltésével álláspontja szerint a vádlott az „eltulajdonítás” elkövetési magatartását valósította meg, valamint azzal, hogy az ítélet felmentő rendelkezése bűncselekmény hiányán alapszik. A bünteteskiszabás körében indítványozta a büntetlen előélet, mint enyhítő körülmény mellőzését, mivel ez az önálló bírósági végrehajtók esetében alkalmazási követelmény. A súlyosító körülmények közül pedig a kár meg nem térülését és a halmazatra való utalást kérte mellőzni. A kiszabott büntetéssel egyetértett, annak enyhítésére nem látott lehetőséget.

Az ítéletábra által tartott másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője a fellebbezést fenntartotta, hangsúlyozta, hogy bizonyítottság hiányában a vádlott felmentésének lenne helye a 2. vádpontban megjelölt cselekmény alól. E körben ugyanis nem állapítható meg a hivatkozott összeggel kapcsolatban a sajátjaként rendelkezés, mint tényállási elem, mivel annak terhére a vádlott egyéb, kisebb összegű, más végrehajtási eljárásokkal összefüggő követeléseket teljesített. A büntetés enyhítésével kapcsolatban kiemelte, hogy a vádlott együttműködő magatartásának köszönhetően az általa okozott kár közel a fele időközben meg is térült illetve, hogy a vádlott két kiskorú gyermek eltartására köteles.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen változatlanul fenntartotta az indítványát, kérte az ítélet helybenhagyását az írásban indítványozott kisebb módosításokkal.

A vádlotti és védői fellebbezések az alábbiak szerint alaptalanok.

Az ítéletábra a bejelentett fellebbezésekre tekintettel az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált, a Be. 348. § (2) bekezdésének értelmében azonban nem vizsgálta az elsőfokú ítéletnek a vádlott felmentésére vonatkozó részét.

A felülvizsgálat során az ítéletábra megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítást a szükséges mértékben, a törvény rendelkezéseit betartva lefolytatta, a bizonyítékokat egyenként és összességében is megfelelően értékelte, az így megállapított tényállás helyes, azonban a Be. 351.§ (1) bekezdésének a) pontja szerint az alábbiak szerint kiegészítésre szorul.

Az elsőfokú ítélet helyesen rögzíti, hogy vádlott önálló bírósági végrehajtói letéti számlájára, a 2002. december 27. napján tartott eredményes ingatlan-árverést követően, 2003. január 29. napján került a teljes 80.000.000.- Ft összegű vételár átutalásra. A vádlott ezt követően az addig befolyt 80.035.948.- Ft összeg erejéig 2003. március 13. napján felosztási tervet készített, ami végrehajtási kifogás hiányában 2003. április 11. napján emelkedett jogerőre. A vádlottnak ez alapján legkésőbb 2003. április 26. napján át kellett volna utalnia az **I.Rt.** végrehajtást kérő részére 64.224.849.- Ft-ot, míg a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara részére 6.210.032.- Ft-ot.

Szintén megállapítható, hogy Harsányi Géza megkeresett önálló bírósági végrehajtó 2003. július 25. napján az általa lefolytatott ingóárverésen befolyt 7.300.000.- Ft-ot átutalta a vádlottnak, mint ügygazda végrehajtónak, amelyből a vádlott 2003. augusztus 15. napján a megkeresett végrehajtó költségeinek fedezetéül 1.516.996.- Ft-ot visszautalt számára.

vádlott vádlott a felosztás tervnek megfelelően a kifizetéseket nem eszközölte, a végrehajtási eljárás folyamán hozzá befolyt összegeket a letéti számlájáról, pontosan meg nem állapítható időpontokban és részletekben, leemelte és eltulajdonította. (Tatabányai Városi Bíróság 1201-31.Vh.2050/2002. számú végrehajtási ügy iratai.)

A fenti kiegészítéssel együtt az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás a felülbírálat alapjául szolgált.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére, azonban részben tévedett a cselekmények minősítését illetően.

A rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy a vádlottnak, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 171.§ (1) bekezdésének, valamint a bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I. 17.) IM rendelet (Vüsz.) 47.§ (1) bekezdésének értelmében, 2003. április 26. napjáig 64.224.849.- Ft-ot kellett volna átutalnia az **I.Rt.** végrehajtást kérő, míg 6.210.032.- Ft-ot a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara részére. A csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 38.§ (1) bekezdése szerint pedig legkésőbb 2003. október 31. napját követően további, legkevesebb 5.783.004 Ft-ot kellett volna átutalnia a Mátraholding Rt. felszámoló részére.

A vádlottnak a letéti számláján kezelt fenti összegek eltulajdonításával elkövetett cselekményei egészükben a folytatólagosság törvényi egységébe nem foglalhatók, azok az eltérő sértettek tekintetével, a sértettek számához igazodó, valós anyagi halmazatot alkotnak. A sikkasztás sértettjeinek ugyanis azok tekinthetők, akik a vádlott jogszerű eljárásának eredményeképp az egyes pénzüsszegekhez hozzájuthattak volna. Így az 1. tényállási pont vonatkozásában a fentiek szerint az **I.Rt.**, a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara, illetve a Mátraholding Rt. Az egyes sértettek sérelmére, az őket illető pénzüsszeg több, kisebb részletben való eltulajdonítása ezen belül már a folytatólagos egység feltételeinek megfelel. Így összességében a fellebbezéssel érintett körben **vádlott** vádlott cselekményei helyesen 3 rb, az egyes sértetteknek okozott kár összege szerint, azaz 1 rb a Btk. 317.§ (6) bekezdésének a) pontja, valamint 2 rb a Btk. 317.§ (5) bekezdés a) pontja minősülő sikkasztás büntettének tekintendőek.

A fellebbezésben a 2. tényállási pontra vonatkozóan kifejtettek tekintetével kiemeli az ítéletábra, hogy a szóban forgó összeg a vádlottal történt egyeztetést követően került átutalásra, a vádlott által megjelölt bankszámlaszámra, majd annak egy részét onnan a vádlott magához vette ahelyett, hogy azt a **II.számú magánfél** végrehajtást kérő sértettet megillető 1.800.000.- Ft-ot követelés kielégítésére fordította volna. Ezzel a magatartásával a sikkasztás büntettét elkövette, függetlenül attól, hogy az így eltulajdonított pénzt milyen célra költötte el.

A vádlott cselekményeinek megváltozott minősítésére tekintettel a másodfokú eljárásban új büntetés kiszabására került sor. Ennek során az ítéletábra figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által teljes körűen és helyesen feltárt enyhítő és súlyosító körülményekre. Azonban úgy látta, hogy azok közül a vádlott büntetlen előélete enyhítő körülményként nem vehető figyelembe a javára, tekintettel arra, hogy ez az ő esetében alkalmazási követelmény, míg a cselekményével okozott kár meg nem térülése súlyosító körülményként nem értékelhető a terhére. Az elsőfokú bíróság által súlyosító körülményként értékelt bűnhalmazat pedig a

cselekmények megváltoztatott minősítésére (azaz az így kialakult többes halmazatra) tekintettel vált megalapozottá.

Az ítélőtábla mindezekre tekintettel úgy találta, hogy az elsőfokon kiszabott büntetés, alkalmazása a büntetéskiszabási elvekre, valamint a büntetési célok megvalósulására figyelemmel a másodfokú eljárás eredményéhez képest is megfelelő. A vádlott terhére bejelentett fellebbezés hiányában ugyanis az elsőfokon alkalmazott büntetés súlyosítására - a Be. 354.§ (1) bekezdésére figyelemmel - a megváltoztatott minősítés ellenére sem kerülhetett sor. Annak enyhítése pedig nem indokolt, különös tekintettel arra, hogy vádlott cselekményeit a közbizalommal súlyosan visszaélve követte el.

Az ítélőtábla a fentiek alapján az első fokú ítéletet a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta a cselekmények jogi minősítését illetően, annak egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helyben hagyta.

Győr, 2008. február 19. napján

Dr. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel az ítélettel a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2006. július 18. napján kihirdetett, 5.B.248/2005/50. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2008. február 19. napján

. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke